

Simitçi

– H.OsmanSaraç · 04 Şubat 2010

SİMİTÇİ

Büyük bir kentin ana caddesinde
Bir simitçi vardı.
Simitlerini gururla,onurla
Bağıra çağıra satardı.

Yaşı ya ondokuz,ya yirmi.
Birine aşıkta ama,
Kimseye söyleyemezdi
Kimi sevdiğini.

Huyunda utangaçlık,
Yüreğinde acı vardı
Gizli gizli şiirler yazardı.

Ve bir sabah
Yemin etti,şart etti
Bu gün simit almaya gelirse o kız
Seni seviyorum diyecekti
Vallahi de billahi de
Söyleyecekti !

Bekledi
Öğlen oldu
Ve işte kız,bir kaç arkadaşıyla
Kahkaha ata ata geliyordu
Ne de hoş gülüyordu
Titredi simitçi
Kızı görünce hep böyle oluyordu.

Ve yaklaştı kız
Gözleri yeşil yeşil
Gözleri ıssız
Ne de hoş bakıyordu

- Bir simit,taze olsun
Hala gülümsüyordu
Durdu simitçi erkekçe
-Size bir şey söylemek istiyorum.
Yaklaştı kız
Titredi simitçi
Ve söyledi;
-Seni seviyorum...

Kız bir yüzüne baktı
Simidi sehpayaya bıraktı
Bir tokat attı
Yürüdü gitti
Eridi simitçi
Çürüdü
Bitti

Bitmişti simitçinin yaşama isteği
Sonraki günlerde
Kız,oradan her geçişinde
Arkadaşlarına gösterir
Kahkahalarla gülerdi simitçiye

Günler böyle geçip gitti
Kızın her gülüşünde
Simitçi daha kahretti

Ve bir gün
Vurdu tekmeyi sehpayaya
Koştı deniz kenarına
Önce ağladı
Sonra atladı mavi sulara
İntihar etti

Gazetede haberi gösterip
Yeşil gözlü kız
-Benim için benim için
Diyordu
Ve hala alay edip

Kahkahalarla gülüyordu....

H.OSMAN SARAÇ "Tam sırasıdır" kitabından...